

Artist Statement Katleen Van der Gucht

Als bioloog-kunstenaar onderzoek ik de stille kracht, vergankelijkheid en kwetsbaarheid van de natuur in een tijd van ecologische ontwrichting. Mijn werk richt zich op veranderende landschappen en op de vaak onzichtbare niet-menselijke levensvormen die ons bestaan dragen. Kunst biedt mij een ruimte waar deze urgente thema's niet alleen begrepen maar ook gevoeld kunnen worden.

Ik voel me verwant met ecologisch geëngageerde praktijken en kunstenaars die complexiteit poëtisch en toegankelijk verbeelden. De gevoeligheid voor materiaal, proces en vergankelijkheid in onder meer het werk van Delcy Morelos, Klara Hosnedlová en hedendaagse Japanse kunst vormt een belangrijke inspiratiebron.

In mijn eigen praktijk werk ik met materialen die zich niet volledig laten sturen – zoals bijenwas, hars en pigmenten – waardoor natuurlijke processen en toeval mee vormgeven aan het werk. Ook in situ werken, zoals in de botanische tuin van Meise, is voor mij essentieel: de plek wordt een actieve partner in het ontstaan van het werk.

Artist statement Ine Lammers

Kunst is voor mij altijd meer geweest dan een beeld of een object. Ze heeft een maatschappelijke en verbindende kracht. Ik wil dat mijn werk mensen raakt, dat het iets opent — een gevoel, een herinnering, een stukje kwetsbaarheid. Kunst kan ons bewust maken van de wereld en van onze plaats daarin. Als iemand even stilvalt bij een werk van mij, zich herkent of zich verbonden voelt, dan is dat voor mij al een kleine bijdrage aan een mooiere wereld.

In 2018 heb ik mijn praktijk volledig heruitgevonden. Ik liet het zeker-weten los en koos bewust voor zoeken, experimenteren en ontdekken. De natuur werd mijn leidraad, en de wabi-sabi-filosofie mijn trouwe metgezel. Ik ben gefascineerd door schoonheid die ontstaat door tijd, slijtage en vergankelijkheid. Daarom werk ik graag met verweerd hout, roestige metalen, stof of oude kaders. Ook *kairos* — de beleefde tijd — is een belangrijk element in mijn werk.

Olieverf blijft mijn basis, op canvas maar ook op hout. Vaak combineer ik die met houtskool of potlood, en voeg ik materialen toe zoals metaal, lood of textiel. De laatste jaren zijn ook tekeningen en installaties steeds belangrijker geworden. Het voelt bevrijdend om nieuwe vormen te zoeken om mijn verhaal te vertellen — een verhaal dat uiteindelijk veel universeler is dan ikzelf.

Wat ik hoop dat mensen voelen? Dat ze geraakt worden. Dat er even ruimte ontstaat voor stilte, reflectie, herkenning. Dat mijn werk een gevoel van rust, schoonheid of verbondenheid oproept — met zichzelf of met anderen.

Mijn kunstenaarschap is gegroeid door persoonlijke ervaringen, opleidingen en het verfijnen van mijn beeldtaal. De erkenning van publiek en professionals heeft me vertrouwen gegeven, maar het is vooral het blijven experimenteren dat mijn werk richting geeft. Door te blijven zoeken ontstaat er langzaam maar zeker een eigen, authentieke stem.

Artist statement Ellen Jansen

Mijn werk ontstaat uit het alledaagse en uit mijn eigen binnenwereld. Ik vertrek bewust vanuit beelden die dicht bij mij staan, vaak letterlijk uit mijn directe omgeving.

Schilderen is voor mij een manier om iets zichtbaar te maken van wat in mij leeft: een proces van tonen, zoeken en durven aanwezig zijn. Tegelijk laat ik ruimte voor de kijker, zodat het beeld niet alleen mijn verhaal draagt, maar ook een plek wordt waar iemand zijn eigen binnenwereld kan projecteren en betekenis kan vinden.

Kunst hoeft voor mij niet te verklaren. Ze mag een plek zijn waar vertraging ontstaat, waar je mag kijken en voelen zonder alles meteen te begrijpen. In die openheid kan iets ontstaan dat verder gaat dan het zichtbare. Ik voel me verwant met hedendaagse figuratieve schilderkunst, maar laat me inspireren door uiteenlopende stemmen. De eigenzinnige gevoeligheid van kunstenaars zoals Michaël Borremans, Karen Kilimnik en Marlene Dumas raakt me — in hun manier van sfeer scheppen, kwetsbaarheid tonen en een subtiele vervreemding oproepen.

Olieverf is mijn belangrijkste medium. Binnen dat materiaal zoek ik naar manieren om bepaalde elementen te versterken: soms door ze letterlijk meer nadruk te geven, soms door kleine verschuivingen in licht, kleur of afwerking. Mijn proces is intuïtief en gelaagd; het beeld ontwikkelt zich langzaam, in stappen die ik niet altijd vooraf ken. Wat ik hoop dat mijn werk oproept, hoeft niet meteen benoemd te worden. Misschien een gevoel van herkenning, vervreemding of verstilling — iets dat blijft hangen en zich niet volledig laat vastleggen. Als iemand even vertraagt en zijn eigen verhaal begint te zien in het beeld, dan heeft het werk zijn doel bereikt.

Mijn ontwikkeling als kunstenaar is sterk verbonden met het vertrouwen op intuïtie, eerder dan op technische perfectie. Lesgeven heeft me geholpen om bewuster te kijken en mijn eigen proces te verwoorden. En misschien nog het meest: het toelaten van twijfel en zoeken, in plaats van het vermijden ervan, heeft mijn werk diepgang en richting gegeven.

Artist statement Indra Wolfaert

Mijn werk ontstaat uit een diepe fascinatie voor kleur. Kleur is voor mij een fysieke ervaring: intens, levendig, bijna verslavend. Wanneer ik schilder, zoek ik naar dat ene magische moment waarop het doek begint terug te spreken — een dialoog waarin ik voel dat het schilderij zichzelf openbaart. Dat moment van grootsheid en verwondering herken ik uit de natuur, vooral uit bloemenvelden en wilde begroeiing, waar kleur en licht voortdurend in beweging zijn.

Water speelt een centrale rol in mijn proces. Het staat voor loslaten, voor het onverwachte, voor beweging. Soms stuur ik het, soms laat ik het zijn eigen weg gaan. Ik werk met zelfgemaakte pigmentverf, Posca-stiften en oliepastel, omdat die materialen me toelaten om intuïtief te reageren op wat er op het doek gebeurt.

Ik geloof dat kunst niet altijd zwaar of beladen hoeft te zijn. Ze mag ook rust brengen, schoonheid, vreugde — een plek waar mensen even kunnen vertragen en voelen zonder alles te moeten begrijpen. Dat is wat ik hoop dat mijn werk doet: een ruimte openen waarin de kijker zijn eigen verhaal kan leggen.

Mijn traject werd gevormd door momenten van versnelling en vertraging: het moederschap dat me tot stilstand bracht, de herontdekking van tijd en ruimte om opnieuw te schilderen, en de recente stroomversnelling sinds 2022 waarin mijn werk een nieuwe helderheid en richting vond.
